

منظور از کار مضاعف و همت مضاعف کمی نیست، کیفی است.

مقام معظم رهبری امسال را به نام سال « همت مضاعف و کار مضاعف » نام نهاده اند...

مقام معظم رهبری امسال را به نام سال 171#& همت مضاعف و کار مضاعف « نام نهاده اند. در متن فرمایشات ایشان آمده که کار جدید، کار بهتر؛ یعنی هم کار بیشتر و هم بهره وری بیشتر. البته این مضاعف بودن به معنای دقیقاً دو برابر نیست که کسی بگوید من که دوازده ساعت کار می‌کردم حالا باید بیست و چهار ساعت کار کنم؛ نه، منظور کمی نیست، منظور کیفی است. ممکن است شما فکرتان را به کار بیندازید، بهره وری کارتان را ده برابر کنید. ممکن است شما نیتتان را اصلاح کنید، ممکن است شما تصمیم بگیرید به نواندیشی، بازننگری، اصلاح امور، ابتکار، ابداع و راه نو و این‌ها آثار چندین برابر بر کارتان بگذارد. این‌ها بی‌جهت نیست، حقیقت‌هایی است که در پیشگاه خدای متعال وجود دارد. این‌ها که حضرت رسول (ص) می‌فرماید که شما سه تا تسبیحات اربعه بگوئید ثواب یک عمره دارد، زیارت حضرت اباعبدالله الحسین (ع) ثواب هزار حج دارد یا خداوند صدقات را مضاعف و ربا را نابود می‌کند، این‌ها حقیقت است.

ویژگی معصومین (علیهم السلام) این است که اراده آن‌ها منطبق بر اراده خداوند متعال است، یعنی امام زمان (علیه السلام) می‌فرماید "قلوبنا اوعیه مشیة الله"، یعنی قلب ما ظرف مشیت خداست. این است که معصومند، چون اصلاً کاری نمی‌کنند و به چیزی نمی‌اندیشند جز آن‌چه خداوند متعال می‌خواهد و چون عالم کامل به علم الهی و دین الهی و صاحب اراده کامل و انسان کامل هستند؛ بنابراین معصوم بودن آن‌ها بدیهی است. معصوم بودن یک چیزی نیست که خداوند متعال به ائمه اعطا فرموده، باشد بلکه معصوم بودن‌شان به خاطر انسان کامل بودن، عالم بودن و قلب‌شان ظرف مشیت الهی بودن است که معصومند، یعنی عملاً معصومند و حرفی که می‌زنند، حرف خداست و این‌که خدا واجب کرده که ما به حرف معصوم عمل کنیم، به خاطر این است که حرفی که معصومین علیهم‌السلام می‌زنند همان حرف خداست و از اراده خدا برخاسته است.

این‌که ما تکالیف دینی‌مان را از ولایت اهل‌البیت می‌گیریم، فقها از قرآن کریم و روایات اهل بیت استنباط می‌کنند که تکلیف انسان در یک شرایطی چیست، به خاطر اینکه می‌روند ببینند در مشیت الهی چه آن‌چه در کتاب الهی آمده، چه آن‌چه بر مشیت الهی که در قلب معصومین جای داشته چه چیزی را نوشته‌اند، چه چیزی را فرموده‌اند، چه چیزی را امضاء و چه رفتاری کرده‌اند، در مقابل چه گفتار، عمل و کرداری، بر اساس آن مشخص می‌کنند که تکلیف ما این است، پس این‌طور نیست که حالا یک کسی پیدا شود، بی‌حساب و کتاب و معلوم نیست از کجا آمده، دارد کجا می‌رود یا به کجا وابسته است، بخواهد حرف بزند، حکم بدهد، موضع و تصمیم بگیرد و خیال کند که درست است. این مربوط به معصومین است که قلوب‌شان ظرف مشیت الهی است و فقها هم باید از کلام آن‌ها و قرآن استنباط و احکام الهی را صادر کنند و فرد دیگری هم حق این کارها را ندارد..

ما باید از سرچشمه همه چیز را بگیریم. باید همت مضاعف و تلاش کنیم، ببینیم که خدا چه می‌خواهد، امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را چه چیز راضی می‌کند، نایب امام زمان امروز از ما چه می‌خواهد، جهت‌گیری‌مان و نقطه هدف را آن‌جا بگیریم و به خدا توکل کنیم، از او کمک بگیریم، همه نیروی‌مان را به کار بگیریم و به سمت هدف جهش کنیم؛ این می‌شود همت مضاعف.